

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 11 Maja v. s. 1821 roku.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 18 maja.

Nadeszła świeżo z *Laybach* przyjemna wiadomość, iż N. Cesarz i Król, Pan nasz Miłościwy powracając do stolicy państwa, przybędzie do Warszawy dnia 24 b. m. (*Korr. warsz.*)

Wczora o godzinie 3-ej z północy przybył tu z *Petersburga* W. Xiążę dziedziczny meklembursko-szweryński, i stanął w zamku królewskim w przygotowanych dla siebie pokojach. (*Gaz. war.*)

Obie gazety warszawskie, z różnych miast królestwa, zawierają opis modlitw i obchodów narodzin Wielkiego Xiążęcia Jegomości Cesarzewicza, *Konstantego Pawłowicza*.

WOLNE MIASTO KRAKÓW.

(z *gaz. warsz.*) *Kraków* dnia 13 maja. Przy kopaniu nowego kanału w ulicy *Wisłnej*, odkryto dawne wodociągi, które się w różne strony miasta rozchodzą.

Roboty przy mogile *Kościuszki* olbrzymim krókiem postępują.

Teatr krakowski sposobi się w świetne wystawy na kontrakty ś. Jakiś. Danych będzie wiele sztuk nowych, a mianowicie oper, między innemi komedia heroiczna w 2 aktach, ze śpiewami, pod tytułem *Kościuszkę nad Sekwaną*, oryginalnie wierszem napisana.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 2 maja. Niedawno (pisze gazeta berlińska) odebrano tu pomyślną wiadomość z *Laybach*, iż po szczęśliwem ukończeniu wojny we Włoszech, całe wojsko rossyjskie przeznaczone do Lombardyi i t. d., odebrało od Monarchy swego rozkaz aby do obozowania powróciło. Wspomniane wojsko ma ruszyć napowrót zaraz z miejsca, gdzie się znajduje. Rada nadzwyczajna wojenna wstrzymała podobnież uzbrojenia w kraju naszym. Wnoszą stąd, iż pogłoska o dalszych przedsięwzięciach przeciwko Hiszpanii jest bezzasadna.

Nie jeszcze pewnego nie wiemy (pisze dalej gazeta berlińska) o wyjeździe Monarchów z *Laybach*, co (jak się zdaje) wkrótce nastąpi. Powszechnie sądzą, iż oboje Cesarstwo Ichmość nasi powrócą w połowie bieżącego miesiąca do tutejszej stolicy. W zamku *Schönbrunn* czynią już przygotowania na ich przyjęcie. Xiążę *Salerho*, drugi syn króla neapolitańskiego, zabawi przez część lata w tutejszej stolicy z Arcy-Xiżną *Klementyną*, małżonką swoją.

Dnia 5. Słychać (donosi nakoniec gazeta berlińska), iż oba NN. Cesarze, postanowili wyjechać dnia 5 b. m. z *Laybach*, a około 16 b. m. przybędą do tutejszej stolicy. N. Cesarz *Alexander*

ma tylko kilka dni tu zabawić, i uda się w dalszą drogę na powrót do Rosyi. Dnia 10 b. m. spodziewamy się tu przybycia Xiążęcia *Mettelnich*, oraz posłów: rossyjskiego, pruskiego, angielskiego i francuskiego. Słychać ciągle o następnym powszechnym kongresie europejskim.

Wydane w Austrii urządzenie wskazuje przypadki, kiedy z powodu buntów, a nawet w razie oporu zapłacenia podatków i czynszów, można pociągać winowayców do sądu wojskowego. Urządzenie to wyszło w językach niemieckim i sławońskim.

Dotąd 3 tylko austriackich półków piechoty a 3 jazdy, udało się do wschodnich granic ziemi siedmiogrodzkiej i Bannatu; więcej ich jednak podydać, jeśli potrzeba wypadnie.

W Ł O C H Y.

(z *gaz. warsz.*) *Neapol*, dnia 23 kwietnia. Użycie surowych środków pozbawia nas nadziei powszechny amnestyi.

Xiążę *Canosa*, minister policyi, kazał tu niedawno uwięzić jenerałów *Pedrinello* i *Colletta*, oraz półkownika *Waird*, i byłego członka parlamentu *Borelli*, a to za znoszenie się listowne z osobami za granicą. Zaprowadzono wszystkich do zamku *St. Elmo*.

Włóczęgę się jeszcze bandy rozbojników przezywają spokojność w prowincyach. Wszystkie prawie gminy pragną przybycia wojska austriackiego dla własnego swego bezpieczeństwa.

Kommissya śledcza rozpoczęła już swoje urzędowanie. Składa się z Xiążęcia *Sangro*, i 6 jenerałów-majorów.

Panuje spokojność w Sycylii. Wojsko neapolitańskie powróci stamtąd i żołnierze udadzą się do domu.

Okręty wojenne angielskie i hispańskie oddaliły się z tutejszego portu. Zostały tylko francuzkie. Zawinęła tu flotylla neapolitańska, która z morza adryatyckiego powróciła.

Kawaler *Onis*, poseł hiszpański, zasmucony upadkiem konstytucyi naszej, pożegnał dnia 13 b. m. królewicą następcę tronu w *Caserta*, i dnia 16 b. m. wyjechał do *Rzymu*.

Znany opat *Abbaty Emanuel Taddei*, który przedtem wydawał gazetę pod napisem *Konstytucjonista*, a który niedawno utracił urząd naczelnika wydawnictwa w ministerium sprawiedliwości, został posłany na lat 6 do klasztoru misyonarzy w *Tremoli*. Gdy odebrał ten rozkaz, nie miał wcale pieniędzy, bo nigdy ich nie oszczędzał. Wsparła go zaraz bogata pierwsza aktorka teatru *St. Carlo*, (*Colbran*) posyłając mu 500 dukatów na drogę, i wyznaczając 50 dukatów co miesiąc na życie.

Według wydanego tu dnia 16 b. m. obwieszczenia policyi, były jenerał porucznik *Wilhelm Pepe*, ma być natychmiast śmiercią ukarany, gdyby się gdzie w kraju pokazał.

Sąd wojskowy tutejszy wydał dnia 18 b. m. następujące obwieszczenie: „Sąd wojskowy, ustanowiony postanowieniem królewskim z dnia 9 kwietnia, i sebrany w nowej warowni (*forte nuovo*) celem wydania wyroku na Pawła *Ruggiero*, urodzonego w *Neapolu*, mającego lat 22, z profesyi piekarza, za posiadanie zakazanej broni, uznał go winnym zarzuconey mu zbrodni, i według 2go artykułu rzeczzonego postanowienia, większością 7 kręsek przeciwko 2, skazał go na śmierć.” Wyrok ten we dwie godziny potem przywiedziono do skutku.

Dnia 23 b. m. sąd wojenny miał wydać wyrok na 4ch mieszkańców, którzy chcieli umknąć na okręt hiszpański. Złaje się, iż tylko jeden, to jest aptekarz, u którego w kieszeni znaleziono dyploma *Karbonarów* (*Węglarzów*) będzie skazany na śmierć.

Po ustanowieniu sądu wojskowego, rozbrajanie mieszkańców w stolicy i prowincjach, idzie śpiesznie.

Rzym, dnia 24 kwietnia. Wysłana z *Neapolu* deputacya złożyła w wielki piątek Monarsze swemu hold uszanowania i zapewniła go o wierności i przywiązaniu mieszkańców stolicy. Toż samo uczyniła deputacya z prowincyi *Terra di Lavoro*. Deputacye zaś z *Bari* i *Teramo* miały w poniedziałek wielkanocny wysłuchanie u Króla neapolitańskiego.

W niedzielę wielkanocną dał Król neapolitański wielki obiad w pałacu *Farnese*. Byli na nim królowie bawarski, Xiążę *Henryk*, brat króla pruskiego, Xiążę saski *Maxymilian* z córkami swemi, oraz wszyscy posłowie przy dworze tego Monarchy. Tegoż dnia zrana Ojciec święty odwiedził nawzajem króla neapolitańskiego w pałacu *Farnese*.

Wczoraj zrana Pan *Onís*, dotychczasowy poseł hiszpański przy dworze neapolitańskim, a teraz mianowany posłem przy dworze angielskim, miał wysłuchanie u Króla Obojey Syocyli, oddał mu list odwołujący, i pożegnał tego monarchę.

Słychać, iż kardynał *Albani*, bawiący w *Modenie*, mądrymi swemi radami, danemi Xiążęciu *Genueńskiemu*, przyłożył się znacznie do pomyslnego ukończenia wypadków piemonckich.

Modena, dnia 28 kwietnia. Dzisiejsza gazeta tutejsza donosi, iż gdy Król sardyński *Wiktor Emanuel*, uroczystym aktem, wydanym dnia 19 b. m. w *Nicei*, oświadczył, iż stale trzyma się postanowienia swego względem złożenia korony; przeto Xiążę *Genueński*, *Karol Felix*, przyjął dostojność królewską.

Wczoraj przybył tu Hrabia *Mocenigo*, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister rossyjski przy dworze sardyńskim.

Od granic *Włoskich*, dnia 21 kwietnia. Słychać, iż Xiążę *Cisterna* przybył do *Modeny*, i prosił osobiście Xiążęcia *Genueńskiego* o przebaczenie. Mówią nawet, że je otrzymał, z rozkazem, aby w dobrach swoich bawił.

Król *Wiktor Emanuel* od czasu przybycia swego do *Nicei* nie chciał się z nikim widzieć. Przejeżdżał się kilkakrotnie, a lud witał go radośnemi okrzykami. Prośby brata jego Xiążęcia *Genueńskiego*, nie potrafiły go skłonić do przyjęcia znowu korony, której się arzekł. Zastrzegł

sobie tylko dom wiejski w okolicach *Turynu*, zwany *Montcallier*, i część zamku, gdzie mieszkał. Nie myśli jednak powrócić prędko do *Turynu*, i ma się pierwey udać do *Modeny* i *Luki*.

Po szczęśliwie ukończoney kampanii piemonckiej, Hrabia *Naipperg* przybył do *Parmy*, i objął znowu swój urząd kawalera honorowego przy Xięźnie. Wojsko parmeńskie, któremu Hrabia *Bubna*, naczelny wódz, oświadczył zadowolenie swoje, zajmuje jesote *Bobbio* i dolinę *Trebia*.

Deputacye wysłane z *Genui* do *Modeny*, *Nicei* i *Turynu*, powróciły, i przywiozły pocieszające zapewnienia. Wszedł oraz do *Genui* szwadron jazdy z korpusu Hrabiego *de Latour*.

Ojciec święty odprawił osobiście wielketygodniowe obrządki religijne w kaplicy *Syxtusa* w *Rzymie*, w obecności Króla neapolitańskiego, Xiążęcia saskiego *Maxymiliana*, Xiężny *Florydy* i t. d.

Niejaki *Balzano*, zbiegły emissaryusz, który uszedł bacznosci rządu, zebrał w *Sycylii* niedaleko *Corlaone* bandę *Karbonarów* i zajął zamek *Chiccese*, który dawniej należał do rodziny *Colonna*, a który on teraz chce objąć w posiadłość, jako część spadku po *Katarzynie Colonna*, Xiężny *Castiglione*. Wysłano przeciwko niemu oddział wojska.

W *Genui* zamknięto uniwersytet, a nawet szkołę lekarską, do dalszego rozkazu. Dnia 23 b. m. weszła tam brygada grenadierów gwardyi, która stała w *Nowarze*. Gwardya ta wynosi teraz 1,500 ludzi, a ma być powiększoną do 3,000. Austriacy zajęli pobliskie wioski, lecz słychać, iż nie weyda do miasta. Mnóstwo ludzi wynosi się ztamtąd: oficerowie, żołnierze i obywatele czekają w porcie na pomyślny wiatr, niekiedy napelniają powietrze okrzykiem: *Niech żyje konstytucya!*

FRANCYA.

(z gaz. berl. i hamb.) *Paryż* d. 28 kwiet. Onegdaj przybył tu vice-hrabia *Chateaubriand*, poseł nasz przy dworze pruskim.

Pogłoska, jakoby Xiążę *Decazes* popadł w niełaskę u Króla, jest zupełnie bezzasadą.

Dnia 24 b. m. przejeżdżał przez *Bordeaux* sztabowy oficer rossyjski, wysłany gońcem z ważnemi listami.

Czynią tu ciągle przysposobienia do koronacyi Królewskiej. Doświadczano już zrobionego tym celem paradnego pojazdu. Pan *Bopst*, jubiler nadworny, pokazał Monarsze koronę, którą między innemi drogimi kamieniami, zdobi sławny brylant zwany *Regent*, który był zastawiony przez dyrektoryat francuzki bankowi berlińskiemu.

Utworzyło się tu towarzystwo kapitalistów, które za opłatą 600 franków uwalnia każdego popisowego od służby wojskowej, to jest, iż jeśli by los na niego przypadł, w tym razie towarzystwo daje zdanego zastępcę.

Onegdaj odprawił się wspaniały pogrzeb zmarłego marszałka *Beurnonville*. Rogi całunu trzymali marszałkowie *Jourdan* i *Oudinot*, oraz parowie Hrabia *Rapp* i Xiążę *Doudeauville*.

Gazeta rojalistowska tutejsza pod napisem: *Biała chorągiew*, umieściła w szyderskim sposobie co następuje: „Twierdzą w *Neapolu*, iż sławny jenerał *Pepe* został mianowany pierwszym *doboszem* Europy, za rządka umiejętność bębnienia retyrady.”

Paryż dnia 2 maja. Wczora w kościele Pan-

ny Maryi odprawił się z wielką uroczystością chrzest Xiążęcia Bordeaux.

Hrabia *Montesquieu*, opat, i hrabia *Blacas* otrzymali od Monarchy dostojność Xiążęcą, a vicehrabia *Chateaubriand*, par *Francowi*, i terazniejszy pełnomocny poseł w *Berlinie*, został mianowany ministrem stanu i członkiem tajnej rady.

Kawaler *Bardaxi*, dotychczasowy poseł hiszpański przy dworze naszym, wyjechał onegdaj do *Madrytu*, gdzie obejmie urząd ministra interesów zagranicznych.

Dwie nowe twierdze mają być wystawione we Francji.

Słychać tu o nowym kongresie, który ma się zebrać w *Blois*, blisko 30 mil od *Paryża*.

Odebrane tu listy z *Geny* donoszą, iż poseł hiszpański przy dworze sardyńskim, wydał w ciągu tygodnia przeszło 3000 paszportów do Hiszpanii.

Sądzą (pisze gazeta paryska), iż sprzymierzeni Monarchowie podali rządowi hiszpańskiemu notę, wynurzając swój sposób myślenia o zaszłej politycznej odmianie w Hiszpanii. Podobną notę miano także posłać do *Lizbony*. Zdeje się (dodaje wspomniona gazeta), iż Sardynia pozyska konstytucyjną reprezentacyjną.

Onegdaj był tu napółu marsowem wielkopis straży bokuwej, gwardyi Królewskiej i osady. Około godziny trzeciej z południa huk dział ogłosił przybycie Monarchy, który siedział w otwartym pojeździe z *Madame*, Xiążną *Angoulême* i Xiążną *Berry*. *Monsieur* i Xiążę *Angoulême* przybyli konno. Marszałkowie i liczni oficerowie głównego sztabu otaczali Króla.

N I E M C Y.

(gaz. warsz.) Od brzegów *Menu* dnia 1 maja. Królowa saska, naruszona w wielki piątek paralizem, od tego czasu mocno choruje.

Wojsko Elektora Heskiego ma się składać z 6000 piechoty, kilku kompanij jazdy gwardyi, i 2 pułków huzarów. Będzie oraz batalion artyleryi pieszej i szwadron konny. Wspomniany Elektor kupił majątność *Schönfeld*, i dawszy jej nazwisko *Augustinuh*, podarował elektorowej w rocznicę jej urodzin.

W powiecie wasserburkim w Bawaryi, liczącym 22,600 mieszkańców, sąd ziemiański ma tylko 5 spraw do zawyrokania, inne bowiem zgodził. Szkodują na tém dwaj obrońcy przy rzeczonym sądzie, z których jeden nie był wcale czynnym.

Hannover dnia 30 kwietnia. Czynią tu przypodobienia z powodu spodziewanego w miesiącu wrześniu przybycia Monarchy naszego. Zdeje się, iż oprócz członków rodziny jego, przyjedzie z nim kilku innych Xiążąt.

N I D E R L A N D Y.

(z gaz. warsz.) *Bruxella*, dnia 29 kwietnia. Spodziewamy się tu wkrótce przybycia Xiążęcia *Wellingtona*.

Słychać, iż policya francuska rozesała po całej granicy północnej opłasku piemontczyków z rozkazem, aby ich, jeśli się pokażą, uwięziono.

Sprzedają tu wizerunki Xiążęcia greckiego *Ypsylanti* i uwięzionej Panny *le Normand*, sławnej kabalarki.

H I S Z P A N I J A.

(z gaz. berl. i hamb.) *Madryt* dnia 20 kwietnia.

Słychać, iż rząd nasz skłania się już do uznania niepodległości Ameryki południowej, tak, jak przed 34 laty Anglija uznała niepodległość Ameryki północnej.

Z powodu zaszłych tu d. 14 sierpnia r. z. rozruchów, skazano podporucznika *Martinez* na śmierć, dwóch zaś innych na roczne więzienie, a 3 na 6-letnie więzienie w kaidanach.

Uwięziony kanonik *Venuesa* napisał obronę swoją. Oświadcza, iż to, co nazywają spiskiem, jest tylko projektem, którego nikomu nie udzielił. Co się tyczy drukowanej odezwy, uznaje ją wprawdzie za wykroczenie, lecz nie za zbrodnię przeciwko krajowi, twierdząc, iż w tej mierze sąd przysięgłych, stosownie do uchwalonego prawa, wyrokować powinien.

Utrzymują za rzecz pewną, iż mocarstwa sprzymierzone odpowiedziały rządowi naszemu w zaspokajającym sposobie, oświadczając, iż nie tylko same wdawać się nie będą do interesów Hiszpanii, lecz nawet nie dozwolą, aby ktokolwiek bądź pod jakim pozorem do nich się mieszał.

Municipalność w *Maladze* podła do stanów prośbę, aby Hiszpani, którzy dawniej sprzyjali *Józefowi Bonapartemu*, byli uważani równie jak inni obywatele, i mieli prawo do wszelkich urzędów.

P O R T U G A L I J A.

(z gaz. warsz.) *Lisbona*, dnia 10 kwietnia. Po zniesieniu inkwizycyi ś. w kraju naszym, dobra jej wzięto na skarb, a piśma, rachunki i t. d. oddano do publicznej biblioteki.

T U R C Y A.

(z gaz. warsz.) Od granic *Tureckich* dnia 7 kwietnia. Słychać, iż wojsko tureckie, którego pełno jest w *Stambule*, zabiera się do oszacowania tej stolicy.

Xiążę *Ypsylanti* wsiadł z 1000 żołnierzami i 3 działami do *Bukaresztu*, a nazajutrz po odejściu jego, *Teodor Sludzier* wyruszył do *Kotreshkanie*. Na duchowieństwo i żydów nałożono 2 miliony piastrow pożyczki w całych *Multanach*.

Wojsko greckie w *Multanach* podzielone jest na 5 korpusy, z którymi *Ypsylanti* ma pociągnąć ku *Sylstryi*, dla opanowania nadbrzeżów morza czarnego. *Teodor Sludzier* myśli przeprowadzić się za *Dunaj*, panować *Nikopol* i posunąć się potem do *Sofii*, dla rozpostarcia powstania w *Bułgarii* i *Serwii*.

Do Xiążęcia *Ypsylanti* przyłączył się Xiążę *Kantakuzen*, potomek dawnych Cesarzów greckich.

M U L T A N Y I W O Ł O S C Z Y Z N A.

Od granic *Multan* dnia 6 maja. Deputacya, wysłana przez rząd tymczasowy multanński do Baszy *Ibrahłowa*, wraz z prośbą do W. Sultana, oświadczyającą poddanie się, została od niego dobrze przyjęta, i otrzymała zapewnienie, że wszyscy mieszkańcy *Multan*, którzy nie mieli udziału do wypadków w *Multanach*, doznawać mają pokoju i bezpieczeństwa. Basza ten dał także rozkaz tymczasowemu rządowi, aby wysłał do niego natychmiast drugą deputacyą, dla naradzenia się nad środkami, któremi możnaby najszybciej i najłatwiej znieść buntowników znajdujących się w *Multanach*.

Druga ta deputacya wyjechała z *Jas* do *Ibrahłowa*, i oczekuje tamże z bojaźnią skutków, które nastąpić mają.

Żołnierze greccy będący jeszcze w *Jasach* nie

dają się także nakłonić do opuszczenia miasta, a przez ponowione namawiania, którym słaby rząd multanski nie jest w stanie zapobiedz, taki mają napływ, iż podług wiadomości, nadeszłej dzisiaj z Jass, liczba żołnierzy greckich, tamże znajdujących się, wynosi do 800 ludzi.

Wielu bojarów nie dowierza zapewnieniom Baszy Ibrahima przywiezionym przez deputacyę, i uchodzą z najlepszym swoim mieniem częścią do Bukowiny, częścią do Bessarabii. Sami nawet najznakomitsi kupcy ładują swoje przedniejsze towary, i wysyłają za granicę.

Względem dalszych przedsięwzięć Ypsylantego nie mamy zupełnie pewnych wiadomości.

AMERYKA PÓŁNOCNA.

(z gaz. warsz.) Nowy York dnia 13 marca. Z powodu upadku handlu, kupcy i kapitaliści pół-

nocno-amerykańscy nie wiedzą, jak użyć pieniędzy swoich; kupują więc papiery skarbowe, których cena podnosi się.

Szwajcarya.

(z gaz. warsz.) Berna, dnia 22 kwietnia. Pewny znakomity urzędnik miał niedawno podać pewnemu zagranicznemu Ministrowi listę imenną wszystkich szwajcarów, którzy, podług zdania jego, należą do sekty Karbonarów.

Rząd jednego z większych kantonów szwajcarskich radził rządowi drugiego kantonu, aby wszystkich abiegłych cudzoziemców, podejrzanych o należenie do sekty Węglarzy, wypędzić, co miało także potem i w innych kantonach nastąpić. Wniosek ten jednak znaczną większością krótek odrzucono.

Wolno Drukować F. N. Golański Ckt. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmie. w powie
dn. 9 średnia.		27 cal. 8,47	+ 7,75	Zachodni	Pochmurno
dn. 10 średnia.		27 — 8,6	+ 7,58	Zachodni	Pochmurno
dn. 11 godz. 5		27 — 9,3	+ 4	Połud. Zachodni	Pogoda

Podziękowanie.

Obywatele powiatu bobruyskiego, w majątkach, w których górą lat dwie kwaterowała Litewsko-Ulański dywizyi konno artyleryjska N. 30 rota, i sąsiedzi onych nadesłali do mnie pismo dnia 11 apryla t. r. datowane, z żądaniem oświadczenia komenderującemu takową rotę JW. Zacharjaszowi Siergiejewiczowi Szuszerynowi pierwo pólkownikowi, dziś generał majorowi i kawalerowi, publicznego wdzięczności za spokojną konsystencyę i karność wojskową, jaką dowiodł wspólnie z PP. ober-oficerami sobie podkomendnymi od momentu wejścia w tutejszy powiat, zaszczepiając wspólnie prawdziwą z obywatelami zażyłość. Takową chęć obywateli najmilej dla mnie spełnić, tém bardziej, iż będąc w liczbie onych oddzielnym prawnie tego byłem świadkiem, Przesyłam więc do Redakcyi gazety Kur. Lit. upraszam o zamieszczenie w piśmie publiczne. Dat roku 1821 miesiąca maja 3 dnia.

Stefan Daszkiewicz Marszałek Plu Bobruysk.

Sąd Exdywizorskie.

1. Dekretem Remissyynym Sądu Gl. z Departamentu Obwodu Białostockiego w sprawie JW. Jana Alojzego Hrabiego Potockiego z jego wierzycielami i pretensjami roku 1821 mca marca 27 dnia wypadłym, Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku tegoż JW. Potockiego między kredytorów jego przeznaczony, ad fundum hrabstwa Boćków w pięć bielskim położonego w terminie dnia 18 apryla tegoż roku zjechawszy, po ufundowaniu jurydyki, i po uławnieniu początkowo przynoszonych od stron żądań, następnie przez wyrok dnia 21 tegoż miesiąca ogłoszony, nakazał inwentaryę i wymiar całego hrabstwa Boćków oraz wszelkiego majątku do JW. Jana Hrabiego Potockiego przynależnego, kolejną uznać komportacyę, tak na JW. Potockim, jako też wzajemnie na wszelkich jego kredytorach i pretensjach stawających i ni-stawających, i ona złożyć do kancelaryi Sądu spraw cywilnych bielskiego i drohickiego powiatów w dniu pierwszym czerwca roku bieżącego zalecił; dla

ostatecznego zaś ukończenia całego dzieła exdywizorskiego, termin w dniu dwudziestym drugim nowembra roku tegoż zamierzawszy, gdyby w tym czasie wszyscy kredytorowie, z jakiegokolwiek źródła mający do JW. Jana Potockiego roszczenia, z dowodami one probującymi sami, lub przez umocowanych od siebie, do Sądu tegoż jawili się niniejszym wzywa i zawiadamia. W przeciwnym bowiem razie że skutkiem powyższego dekretu Sądu Gl. Białostockiego dla każdego niestawającego i niezgłaszającego się w jego choćby najsprawiedliwszej rzeczy, wieczny upadek czyli amissa zapisana zostanie, i że później żaden z tychże wierzycieli do majątku nieraz wspomnianego JW. Jana Hrabiego Potockiego trafiać nie będzie miał prawa, ostrzega i ogłasza. Jakowe uwiadomienie aby w Gazetach królewskich St. Petersburgskich i Kur. Lit., zagranicznych berlińskiej i lwowskiej, tudzież warszawskiej potrząsnienie w Numerach po sobie następujących domieszczonym i ogłoszonym było mieć chce i postanawia. Działo się w Boćkach roku 1821 miesiąca apryla 21 dnia.

Jan Putkowski przydujący exdywizor.
Marcin Jaworowski Exdywizor.
Wincenty Łapiński Exdywizor.
Mikołaj Oldakowski Exdywizor.
Franciszek Kramkowski Exdywizor.
Sądowy Exdyw. Regent Stanisław Łaszkiewicz.

U w i a d o m i e n i e.

3. Niżej podpisany Dentysta approbowany przez Kollegium Medicum w Berlinie i Warszawie, przejeżdżając przez to miasto ma zaszczyt szanowną publiczność o pobycie swoim uwiadomić, udzielając swej pomocy ubogim bezpłatnie.

J. Neumark.

Mieszka przy ulicy trockiej w domu Schlaka pod N. 398.

Wilno dnia 11 Maja 1821 roku v. s.

O s w i a d c z e n i e.

3. Za rozkazem Jego Imperatorskiej Mości.

Wypis z protokołu potocznego Dekretu Sądu rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P.

Roku 1821 miesiąca marca 18 dnia Sąd rozbiorowy fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza w kursie swojego dzieła dopełniwszy likwidacyą długów masę majątku JW. debitora jenerała Hrabiego Chodkiewicza w gubernijach wołyńskiej, kijowskiej i mińskiej będącego ciążących, ustanowiwszy masę czynną z tychże dóbr składającą się, oraz załatwiwszy wszelkie zawody tego dzieła kollokacyą uprzedzającą, kiedy już w czynnościach swoich nie więcej nie upatrując, jak tylko przystąpienie do kollokacyi. Spozierając zaś na dekret Sądu Gł. kijowskiego w wykonaniu teraz będący, przez który nielikwidującym się wierzycielom w końcu dzieła tego zadeklarowanie upadku polecone temu sądowi zostało, ze sprawy zaś w swém dziele uczynionego, gdy się wykryło, iż najprzód w miesiącu lipcu 1819 roku przez rezolucyą swoją pod N. 40 w protokole potocznym wypadła, na miejsce jurysdykcyi w miasteczku Czarnobyla odbywającej się, wierzycieli JW. Hrabiego Chodkiewicza wzywał do likwidacyi, którą to rezolucyą dla wiadomości onych w aktach Sądu Gł. kijowskiego na dniu 7 ziemskich radomyst, na dniu 18 skwyrskich na dniu 20 machnowiec, na dniu 22 i 25 miesiąca augusta oblatowaną została, osobno zaś przez gazetę Kuryera Litewskiego pod N. 138 i 191, takowe postanowienie swoje obwieścił, potym w roku tymże 1819 dnia 18 8bra przenosząc sądownictwo swoje z miasteczka Czarnobyla do miasteczka Młynowa Podoleńicz przez rezolucyą swoją pod N. 50 zapadłą dnia 21 8bra w aktach Sądu Gł. wołyńskiego, dnia 27 tegoż miesiąca w aktach Sądu Gł. kijowskiego, dnia 1 nowembra w aktach ptu rosińskiego, a dnia 8 tegoż, miesiąca w aktach dubieńskich oblatowaną, i przez gazetę Kuryera Litewskiego w N. 256 i 259 ogłoszoną do stawienia się na miejsce jurysdykcyi w miasteczku Młynowie tychże wierzycieli wzywał, *potrzecie* roku tegoż 1819 dnia 24 xbra przenosząc sądownictwo z miasteczka Młynowa do miasteczka Czarnobyla, podobnie przez rezolucyą w protokole potocznym pod N. 71 roku tegoż dnia 29 xbra w aktach ziemskich dubieńskich, roku 1820 dnia 5 stycznia w aktach ziemskich radomyst, oblatowaną; *potczwarte* podobnie przez rezolucyą w roku 1820 dnia 24 marca pod N. 88 zapadłą i w gazecie Kuryera Litewskiego pod N. 42, 45 i 46 domieszczoną do stawienia się w dniu 10 maja na termin ostatecznie przez plenipotentą masy wyznaczony tychże wierzycieli wzywał; *popiąte* kiedy Sąd Gł. kijowski inwentaryą w dobrach petrykowskich i czarnobyłskich zalecił, to i w ówczas Sąd niniejszy przenosząc sądownictwo z miasteczka Młynowa do miasteczka Czarnobyla przez rezolucyą swoją w roku 1820 dnia 29 lipca wypadłą, dnia 18 augusta w aktach skwyrskich, dnia 20 w aktach machnowieckich, dnia 23 w aktach Sądu Głównego kijowskiego, dnia 14 w aktach radomyśkich i Sądu Głównego wołyńskiego, dnia 17 w aktach rowieńskich i dnia 18 w aktach dubieńskich jednego 1820 roku zająwioną i w gazecie Kuryera Litewskiego pod N. 103, 104 i 105 domieszczoną wzywał tychże wierzycieli jesoze nielikwidujących się na grunt miasteczka Czarnobyla, nie przepomniat. Nakoniec roku 1820 dnia 9 gbra kiedy już wszelkie materiały do konstytucyi masy zagotowane zostały po przeniesieniu sądownictwa z miasteczka Czarnobyla do dóbr wołyńskich i zafundowaniu jurysdykcyi w miasteczku Młynowie, przed konstytucyą masy jeszcze poraz siódmy wzywał nielikwidujących się wierzycieli do stawienia się w tym sądzie i okazania pretensorstw, jakie do masy niniejszey mieć mogą a po takowych obwieszczeniach lubo się ciż wierzyciele w sądzie niniejszym stawili, i likwi-

dacyą swych długów pozyskiwali, wszelako kiedy komportacya massalna nie naucza, aby prócz zalikwidowanych już długów mogły jeszcze pozostać jakie, któreby masę majątku JW. debitora w gubernijach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej położonego dotyczyły, owszem z powyższych i wielolicznych zawiadomień spodziewać się należy, iż żaden już z wierzycieli pretensye swoje do dóbr rzeczonych mający, w okazywaniu praw swoich i zaliczeniu się na massie kredalney nie pozostał, nadchodząca zaś kollokacya przyspieszenie w wierzycielskiej satysfakcyi i nakoniec regułą dekretu Sądu głównego kijowskiego w wykonaniu teraz będąca, stają w tej konieczności, iżby nielikwidującym się dotąd wierzycielom pretensyą swoją do masy kredalney w gubernii kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej będącej mieć mogącym, upadek zadeklarować, przeto Sąd temi przyczynami powodowany *zdecydował*. Ponieważ żaden już z wierzycieli guberniów kijowskiej, mińskiej i wołyńskiej pretensyą swoją do teyże masy mających, nie przychodzi i zgłoszenia się nawet żadnego nie czyni i aby jacy już kolwiek bez likwidacyi pozostać mogli, komportacya massalna nie poucza, przyspieszenie zaś oczekiwanej przez wierzycieli satysfakcyi, i zalecenie nayrychlejsze, zakończenia, tego dzieła, stawia sąd w tej konieczności aby już nie oczekując na niepewne przybycie (jeśli są jacy jeszcze) wierzycieli, przystąpił do kollokacyi, dla tego stosownie do reguły sądu głównego kijowskiego w wykonaniu teraz będącej, wierzycielom którzyby pretensyi swojej do masy kredalney w gubernijach kijowskiej, wołyńskiej i mińskiej położony, w tym sądzie nie zjawili, upadek wieczny, oprócz pretensyi W. Wolańskiego, któremu dyllacya do dnia 24 terażniejszych miesiąca i roku dozwoloną została, zadeklarować i że sąd niniejszy w dniu 22 terażniejszych miesiąca i roku przystąpi do kollokacyi najprzód na dobrach wołyńskich, wierzycieli tey masy zawiadomić i dla ich wiadomości niniejszą rezolucyą do akt pewiatu dubieńskiego podać zalecić. Czytano roku 1821 dnia 18 marca.

Takowy wypis z protokołu sądowego roku idącego 1821 dnia 18 marca w aktach dubieńskich oblatowany wydając o zgodności poświadczam masy rozbiorowej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza G. Woysk polskich Sędzia Jan Zaleski, byw. Dubień. Ptu podsedek z strony opieki JW. Józefa Hrabiego Chodkiewicza Jan Józef z Dobry Dobrzański.

W e z w a n i e.

2 Konsystorz Rzymsko katolicki duchowny Żmudzki, na skutek swych rezolucyow, po dwóch prośbach urodzonego Andrzeja Sztacha rotmistrza b. woysk pol. 2 listopada 1819 i 25 sierpnia 1820 roku ferowanych, nie mogąc doczekać się sukcesorow zmarłego w dniu 21 kwietnia 1817 roku s. p. *ciędzia* Emeryka de Fedak b. plebana Tryskiego, do assystowania sprawie z odbytej urzędowie tasy pozostałej jego ruchomości, pod rozrządzenie w dniu 5 stycznia 1819 roku przez Xiążęcia Jegomości Biskupa Żmudzkiego i kawalera orderow sobie przestaney; wzywa przez gazetę tychże sukcesorów, jeżeli się oni gdzie znajdują, aby sami osobiście lub przez prawnie umocowanych plenipotentow z dowodami do tego posługującymi, przed dniem 5 listopada idącego roku u Sądu stawiali, inaczej konsystorz po upływie tego terminu pod niebytność już sukcesorów sprawę powyższą weźmie pod ostateczne zwyrokowanie. Dat 1821 kwietnia 25 w mieście Wornach Ptu Telsz. Gubernii Lit. Wileńskiej.

Oficyał Bonawentura Goylewicz.

Sekretarz Franciszek Giedroyc.

O s w i a d c z e n i e

2. Wypis z ksiąg ziemskich Ptu Rohaczewskiego.

Roku 1821 miesiąca apryla 1 dnia, na urządzie Jego Imperatorskiej Mosci ziemskim Ptu rohaczewskiego znajdując się osobiście W. Hipolit Woyzbun Sędzia graniczny Ptu bobruyskiego położył manifest przy opłacie do skarbu Monarszego jawocznych poszlin pięciudziesiąt kopiejek, do akt podał w te słowa pisany. Hipolit Woyzbun sędzia graniczny powiatu bobruyskiego kawaler orderu s. Jana jerozolimskiego, wyczytawszy w gazecie Kurjera Lit. kilka króć powtarzane przeciwko mnie oświadczenie imieniem JW. Barbary z Zawiszów Zabiellowej generał leytnantowej byłych woysk polskich na wszystkie, wnieszone szczegóły odpowiadam następnie: poświęciwszy 25 lat, obowiązkom w plenipotencyach od JW. generałowej Zabiellowej wydanych, na mnie włożonym, pełniąc je z największą gorliwością bez względu na wiek i zdrowie osłabione, pociągany zostałem do usprawiedliwienia się, przeciwko dotkliwie wystawionym z strony JW. Generalowej zarzutom i tym najbarzniejszym, które wskazując cel zamiast wdzięczności uroczyste zaręczony, nie tylko nagrody przez 25 lat zasłużony odmówienia ale wyzucia z własności w kosztownych sprzętach, garderobie, koniach, pojazdach, bydłe, różnego rodzaju zboża, piące towarney, gorzałce ect. w dobrach Swistoczy pod dożywotnim władaniem JW. Generalowej Zabiellowej zostających, a za jej wiedzą i zezwoleniem zło-kowanych niemniej też do summownego mego majątku swych widoków rozciągnięcia, gdy przymuszają wzajemną odpowiednią zniweczyć krzywdzące honor wrazenie, na bezzasadnych osnowane mniemaniach, wymagają razem w opisanu okoliczności interessow JW. generalowej, jakie mię do przyjęcia obowiązków plenipotencyi nakłoniły, umieścić to wszystko, co zbije nieprzyzwoite wnioski, wyprowadzi każdego kłoby mylnie rozumiał z uprzedzeniem, przekona o korzyściach z mego przyłożenia się dla dobra JW. Generalowej wynikłych, a nade wszystko ostrzeże, iż przeciwko własnemu wyznaniu w pismach jurydycznym świadectwem upoważnionych, oddając mym czynnościom sprawiedliwość nie zechce JW. Generalowa swego szanownego charakteru na opaczne narażać posiadzenie. Prawdę mówię i oney wzywać pomocy jest środkiem najwłaściwszym w potrzebie bronienia sławy i ubezpieczenia własności, ta konieczność wyciąga abym na wsparcie mego usprawiedliwienia pokazał stan dwódziesto-pięcio letnich zdarzeń, zarządzonych prze-ladowaniem, od meza, synów, krewnych i dalszych związkowych, które nakazywały stawać w zastępstwie przeciwko azardownym postępkom jedynie JW. Generalowej szkodliwym sławie, zdrowiu, spokojności a naywięcej godzącym na wydarcie majątku, tyle sprawiłem umiarkowanego działania sposobami i na tym wszystko postanowiłem stopniu, że przywrócone prawa używania bezpiecznego własności, poskromione zapędy nieporozumienia się, zaprowadzony porządek pożytecznego dawniey zaniedbanego gospodarstwa, powiększony o tyle majątek dożywotni że jego wartość podwaja przy-kupnem za niewielką cenę dwóch wiele znaczących, w dobroci, obszerności, w lasach towarney i dalszych wygodach, przytym załatwiających odwieczną w granicach dyfferencyą naokoło dożywotniego majątku, nade wszystko zaś przymno-żeniem więcej niżeli we dwoje z ogulney masy dochodów, ktorych jak wiadomo powszechności złożyły się kapitały mianowicie W. Stefanowi Niezabytowskiemu 19,500 czer. zł. oprócz za kupno dwóch majątków 20,000 czer. zł. oddanego, oprócz kilka króć sta tysięcy zł. pol. jakie się stały łupem grabieży 1820 roku, oprócz świadczenia ręką macierzyńską, synom, córkom, wnukom, niemniej wydatków na ich edukacyą, jeszcze nierównie większy w ręku JW. Generalowej zostawać musi, za chlubne więc dla mnie, a pożyteczne Generalowej przysługi, uroczystymi aktami zapewnioney, należało mi oczekiwać, wdzięczności i nagrody, lecz kiedy z boleścią serca, z obraże-

nem honoru, zagrożeniem memu majątkowi uważam w oświadczeniu pod imieniem JW. Generalowej Zabiellowej do ziemstwa Ptu grodzieńskiego wniesionym, zamiary z chęcią pozyskania papierow, mojej summy JW. Półkownikowi Pęczkowskiemu w roku 1810 przezemnie kredytowanej przywłaszczenia, mimo względy uszanowania, muszę się przeciwko temu zarzutowi tłumaczyć; nadając mi JW. Generalowa Zabiellowa pełnomocnictwo 1813 roku junii 30 dnia i tegoż roku julii 1 w ziemstwie ptu mohilewskiego przyznane, a później na oświadczenie W. Krzysztofa Niezabytowskiego roku przeszłego 1820 w gazetach ogłoszone, zadające nadużycie, jakoby plenipotencyi odpowiednim, bo pochodzącym z gruntownego przekonania oświadczeniem ufnosci nie wątpliwej wyraziła powody, które że są argumentem do zbicia niedorzecznych wnioskow każdy się na to zgodzi, a tych dwóch pism użycie i jako światła do wyprowadzenia z błędnej na drogę jasnej prawdy, które się w tym miejscu wypisane z oryginałow kładną, a nayprzód plenipotencya. Barbara z Zawiszów Zabiellowa General leytnantowa byłych woysk polskich kasztelanowa mińska, wiadomo czynię tym moim pełnomocnym w żaden sposób wzruszyć się niemogącym zapisem WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi strażnikowi mińskiemu danym na to: iż ja mając dobra interessa i procedera z różnemi ichmościami w litewskich wileńskiey i grodzieńskiey, mińskiej, biało rusko mohilewskiey i sankt petersburgskiey guberniach rozpo-łożone, gdy dla podeszłych lat i słabości zdrowia, odległości mieysc, zaymować się tym wszystkim nie jestem w stanie, przekonana blisko dwódziesto letnim doświadczeniem o czcigodnym charakterze i prawdziwej somśiedzkiej przyjaźni, że dolożeniem się swoim rozmnożył majątek, rząd gospodarski i interessa w kwitnym utrzymał położeniu, nim odpowiednią za troskliwość jego wymierzę nagrodę i wdzięczność aby w nieprzerwanej opiece ogólna sytuacją i interessa moje bez naymniejszej przeszkody wstępu i nikomu odpowiedzi zarządzał i utrzymywał obrałem i postanowiłem tegoż W. Hipolita Woyzbuna za generalnego plenipotentą: wolen zatem i mocen będzie W. Hipolit Woyzbun ogulną sytuacją moją rządzić, dysponować, dobra jedne przedawać drugie nabywać, przestawiać, arendować, intraty wybierać, pożytkow wszelkich wynajdować, ewikcyi na nich opisywać, dusze jeżeli tego potrzeba wymagać będzie w bankach Monarszych lub w powszechnych opatrywaniach zakładać, długi od debitorow zyskiwać, procederem czy krokami prawnemi czy przyjacielskim umiarkowaniem kończyć, wyrokami znosnem kontentować się, a od uciążliwych rozpisywać się i apellować od niższych jurydykcyi aż do Rządzącego Senatu, plenipotentow jednych zdalać drugich kreować, do każdej jurydykcyi i potrzebny oficyantow do zarządzania ekonomicznych użytecznych przyjmować, a niesposobnych do służby, usuwać, a co tylko gdzie i z kimkolwiek na mocy teyże pełnomocney plenipotencyi, nieraz wspomniany W. Hipolit Woyzbun umocni, postanowi i uczyni, to wszystko za mocno ważne i nieporuszone przyjąć obowiązując się, a na przypadek śmierci, successorow wzruszać ani przeistaczać, takowego postanowienia mieć prawa nie powinni pod zaręką ważność rzeczy wynoszącą i karami osobistej re-fakcyi. I na tom dała ten mój pełnomocny plenipotencyyny zapis przy świadectwie WW. Pieczętarzow ustnie i oczewisto odemnie uproszonych. Działo się w białoruskim Mohilewie roku 1813 miesiąca junii 30 dnia. Podpisuję się Barbara z Zawiszów Zabiellowa General leytnantowa. Ustnie i oczewisto proszony za pieczętarza od JW. Barbary z Zawiszów Zabiellowej General leytnantowej b. w. pol. kasztelanowej mińskiej, do tego pełnomocnego plenipotencyynego zapisu, na urządzenie wszelkimi jej dobrami, ogólną sytuacją i interesami, jak obszerne w strzedzinie poszczególnie, WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi star. mińskiemu wydanego, podług prawa podpisuję się Fabian Swięcicki Czerekowskiego ptu obywatel i Sądu niższego zasiadający. Ustnie i oczewisto pro-

szony za pieczętarza od JWJPani Barbary z Zawiszow Zabiellowey General leytn. b. w. pol. kasztel. mińskię do tego pełnomocnego plenipotencyjnego zapisu WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi star. miń. na rzecz we strzedzinie wyrażoną d. mego, podług prawa podpisuję się Theodor Piackowski tytular. sowietnik. Ustnie i oczewisto proszony za pieczętarza od JWJPani Barbary z Zawiszow Zabiellowey General leytn. b. w. pol. kasz. miń. do tey pełnomocney plenipotencyi na urządzenie wszelkimi jej dobrami, interessami w różnych guberniach mającemi się i ogólną sytuacyą wydanego dokumentu zapisu na rzecz we strzedzinie wyrażoną WJP. Hipolitowi Woyzbunowi star. miń. jako świadek jej woli według prawa podpisuję się Jan Tomaszewicz szam. b. d. pol. Roku 1813 miesiąca julii 1 dnia na sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu mohilewskiego stanawszy obecnie JWJPani Barbara z Zawiszow Zabiellowa General leytenantowa takowy plenipotencyjny dokument dany i służący WJPanu Hipolitowi Woyzbunowi star. miń. sana mente et corpore przyznała i takowe przyznanie w protokole własną ręką stwierdziła. Podsekdek Ziem. Gabryel Rakuza. Powtóre oświadczenie roku 1820 meca lipca 21 dnia. Niżej własnoręcznie podpisana Barbara z Zawiszow w pierwszym zameższeniu Niezabytowska podkomorzyna nowogrodzka a w powtórnym Zabiellowa kasztelanowa Mińska General ley nantowa czytając oświadczenie imieniem mego syna W. Krzysztofa Niezabytowskiego podkomorzca nowogrodzkiego, z aktow Ziem. Ptu mińskiego z terażniejszego 1820 roku maja 15 dnia wyjęte w dodatku Kuryera Lit. pod N. 75 pomieszczam, lubo go nie tłumaczę za krok umarwienia matki, poświęcający cały bieg życia dla dobra s. wych dzieci, uważając jednak w nim chęci, naganie na działań niepodpadających roztrząsaniu, zmusz na jestem temi przyczynami do okoliczności na niemionych w oświadczeniu odpowiedź swą zastosoować, chociaż nie mam potrzeby usprawienia się przed synem z czynności, w jakimkolwiek względzie przed się branych, zwłaszcza kiedy nie miałem i w celu osobiście lub przez zastępcow cudzych majątkow, ani kapitałow żądania i przywłaszczenia, więc nikt używania prawa mi służącego zaprzeczać nie może, lecz ponieważ syn mój Krzysztof Niezabytowski (pod pozorem dokumentu w roku 1809 zawartego w kompromis, partykularnie bo w żadnym sądownictwie nie przyznano, i w różnych subseliach wielu manifestacji pomówionego o niewyexekwowanie ze strony Krzysztofa Niezabytowskiego opisow w tymże dokumencie zamieszczonych, a z tego względu żądanej mocy i walu nie mającego, owszem podług żgliwą exekucyą praw samegoż Niezabytowskiego poddającego) ograniczając swej matki władzę rządzenia się własnym majątkiem i interesami, chce naybardziej pełnomocney plenipotencyi ocemnie Zabiellowey kasztelanowey JW. Hipolitowi i Woyzbunowi wydanej moc osłabić, a skutki utrzymać i pod wątpliwosc poddac, opierając się w doki na nadziejach robi wrażenie krzywd i szkod z oney wypływających dla moich jakoby sukcesorow, i weześnie aby wszelkich z matką i pełnomocnym moim plenipotentem pozbawić stosunkow, publiczność głosem wielowładnym i prawodawcy m ostrzega, przeto ja Zabiellowa sądząc się nie podległą temu arbitralnemu wyrokowi, i będąc obowiązana krzywdzącą opinią sprostować, a z pod fałszywym wyobrażeniem kierowany zwrócić na drogę prawdy i słusznosci, nie dopuszczam wdawania się nie tylko w działania od mojej woli lecz przednio zależące, ale na mocy wydanej odemnie pełnomocney plenipotencyi wszystki bez excecpii postanowienia i czynności Wielmożnego Jegomości Pana Hipolita Woyzbuna strażnika mińskiego, jako zgodne z moim zezwoleniem i zaufaniem na zawsze utwierdzam, a nikomu teraz, równie i po moim zeyściu do zdlawania sprawy z onych pod żadnym pretekstem pociągac nie zostawuję, ani nadaję prawa, nade wszystko ku ocaleniu honoru JW. Hipolita Woyzbuna strażnika mińskiego z pobudek mu sprawiedliwie należnej wdzięczności, za zgórą dwódziesięcioletnie

w interessach moich łożoną pomoc i staranie, wszelkie zarzuty i podeyrzenia zniszczyć mam za powinność, oraz ninieyszą odpowiedzią na oświadczenie w dodatku gazety Kuryera Lit. roku terażniejszego pod N. 75 umieszczone każdego interesowanego zaspokajam i ona do akt Ziem. Ptu bobruyskiego wnoszę. Podpisuję się Barbara Zabiellowa G. L. Takowe oświadczenie do akt Ziem. Ptu bobruyskiego dla wpisania podać WJP. Antoniemu Kwapińskiemu regentowi Sądow podkomorskich Ptu bobr. przyporuzsam. Dat jako wyżej Piszca się Barbara Zabiellowa G. L. Roku 1820 meca julii 25 dnia na Sądach Jego Imperatorskiej Mości Ziem. Ptu bobruyskiego, extra kadencyjnych przed nami niżej wyrażonemi urzędnikami ziem. tegoż Ptu stanawszy osobiście adwokat WJPan Ignacy Bielinowicz takowe oświadczenie do akt podał przyjęłszy Kasper Kielczewski, Sędzia Józef Wołodzko, podsekdek Ziem. Ptu Bobr. Xawery Wencławowicz protunc. podsekdek. Ze jest w aktach świadozę Regent Ziem. Macewicz. Z wystanowionego stanu rzeczy każdy nabrał przekonania jak sądzić należy o postępowaniu zasługującym na wdzięczność, dowodzącym czystości moich zamiarow, razem o obowiazkach nagrody, bowiem w rozbieraniu okoliczności kto się zastanowi, wezmie w uwage to naybarzciej, że JW. Generalowa nieograniczoną nadając mi władzę, rządzenia ogólną jej sytuacyą, jednych dóbr przedawania, drugich nabycia, przestawienia, aredowania, pożytkow wszelkich wynaydowania, ewikety na tychże dobrach opisywania, dusz jeżeliby potrzeba wyciągała w bankach monarszych lub powszechnych opatrywaniach zakładania, deklarując, to wszystko za nieporuszone nawet po swej śmierci co postanowionego będzie przezemnie przeistaczac swym successorom moc o dzieła, nadto wyżej wspomnianą roku 1820 W. Krzysztofowi Niezabytowskiemu odpowiedzią nie naganne czynności moje, jako zgodne z jej zezwoleniem i zaufaniem na zawsze potwierdzając, nikomu teraz, równie i po swem zeyściu pociągania do odpowiedzi, pod jakim niebądź pozorem niezachowała prawa, ku ocaleniu zaś mego honoru z pobudek sprawiedliwie należnej wdzięczności za pomoc i staranie, przez 25 lat łożone, w témże zostając przekonaniu, wszelkie zarzuty i podeyrzenia zniszczyć wzięwszy za powinność, zapominażem nieszedł drogą przykładow mogąc z władzy nieokreślonej plenipotencyi naciagnąć długow, powydawać prawa zastawne, lub wieczysto przedaże, dusze pod załogi pooddawać, i tym porządkiem zawiklać ogólną sytuacyą, lecz swobodny powiększony w zupełności a w żadnym sposobie nie obarczony majątek zostawilem, z jakiegóż powodu do mojej własności w kapitałach i sprężach nie podpadających uzurpacyi, wiedząc dobrze że nie z żadnych źródel dochodow JW. Generalowey pochodziły, rościć pretensyą? Wiedzieć potrzeba że pieniądze z ogólnych intrat nigdzie więcej nie były, jak u ekonomow całkowicie składanemi, od których sama JW. Generalowa zupełnie lub częściami do rąk swych odbierała, z handlow też lub innych obrutow niepozwalając nikomu tknąć się onych do swej kassy zgromadzała, brane obligi, i dokumenta na pozyczone pieniądze u siebie chowała, dopuściłaby znacznego skrzętnie zbieranego kapitału bez wzięcia rewersu pozwolenia i wiedzy na cudze obrucenia potrzeby? kiedy wymagały interessa ważne czynienia wydatkow, z wielką ostrożnością onych żadać a niemniej z trudnością otrzymać było można, wszakże przypatrzyli się mający wstęp do JW. Generalowey jaka w punkcie szafowania pieniędzy zachodziła szkrupulatność a z tego wniossek iż mnie, któremu wiele powierzyła, przypomnialaby gdzie się podziały jakiegokolwiek pieniądze, zwłaszcza gdyby były danemi w znacznej ilości lub do odebrania zleconemi, czyliż zapomnialaby JW. Generalowa przez 10 lat dopomnieć się zwrótu onych? Lubo oświadczenie z aktow Ziem. Ptu grodzieńskiego pod imieniem JW. Generalowey do gazet Kuryera Lit. podane zawiera pretensyę, na które odpowiedziałem, niechcę jednak wierzyć ażeby JW. Generalowa postępując według dobroci

serca i prawideł honoru z przyjęciem impressyi do pozbycia się obowiązków swych pism wspartych świadectwem, z własnej chęci lub myśli godziła na wyzucie mnie ze wszystkiego, niechaj jak chcą rozumieją, ja innego jestem zdania, że sumnienie i delikatność jak obowiązki wdzięczności, tak i powinność nadgródzenia za dwódnasto pięcio-letnie usługi przypomną i do uczynienia sprawiedliwości nakłonią. Roku 1821 miesiąca marca 29. U tego manifestu podpis takowy. Takowe oświadczenie do aktów ziemskich Ptu Rohaczewskiego podając własnej ręki podpisem utwierdzam Hipolit Woyzbun Sędzia Graniczny Ptu Bobr. K. O. S. J. E. Takowy manifest zapodaniem onego przez wyżej wyrażoną osobę do akt, jest do ksiąg Ziem Ptu Rohaczewskiego przyjęty i wpisany a z nich i ten wypis pod pieczęcią urzędową Ziem. teyże daty stronie potrzebującej wydaje się.

Zgodne z xiegami świadcze Romuald z Hurdow Orda Regent Ziem. Ptu Rohaczew.

Roku 1821, apryla 27 dnia takowe oświadczenie do gazet Kuryera Lit. przyjąć dozwala się Antoni Pomarnacki Sędzia.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego grodzieńskiego Ptu Wileń. w dacie niżej wyrażoney zapisanego, eteorundem pod pieczęcią grodzką Ptu Wileń. jest wydan.

Roku 1821 mca apryla 29 dnia przed aktami grodzkimi Ptu Wileń. stawając obecnie WJP. Karolina Gosiewska radczyną b. Łomżyńska oświadczenie poniższe wpisać do protokołu podała, które tak się wyraża: oświadczenie WJPani Karoliny Gosiewskiej radczyny b. Łomżyńskiej czyni się o to: iż WJPan Józef Karłowicz b. Sędzia Ziem. Trocki w pretensyi po Książkach przez półtorasta lat przemilczaney, formując stosunki do rodziny męża oświadczającej się WJPana Teofila Gosiewskiego, niewolnie i podstępnie przy pomocy osób sobie przyjaznych na krzywdę oświadczającej się zamitrzył sumnę JW. Alexandrowi Hrabi Pocijowi przez delatorkę kredytowaną, lecz gdy mąż oświadczającej się, żadnego prawa do summy takowej nie mając, kondycjonalnego dokumentu w roku 1819 apryla 10 dnia sobie danego zrzekł się, oraz sprawę podstępnie z sobą przez WJPana Karłowicza zformowaną wyjasnić i oney nielegalność wypróbować, drogą prawa poczynił kroki, tudzież gdy sądu głównego Wileń. drugiego departamentu w sprawie tegoż W. Karłowicza z mężem moim i jego familią na zamitrzenie summy mojej u JW. Hrabi Pocijowej będącej sformowanej, nastęego w ziemstwie trockim dekrety skutki zatrzymał, przeto oświadczająca się powodując się dobremi chęciami, aby nikt podstępnym wyobrażeniem interesu uwiedzionym nie był, przez niniejsze oświadczenie zapowiada; że summa u JW. Hrabiego Pocijowej będąca jest własnością moją; i ani do męża mojego, ani do pretensorów jego lub jego rodziny bynajmniej w żadnej części nienależy i takowe oświadczenie dla opublikowania w gazecie Kuryera Lit. do akt sądowych oddając one podpisuję. U tego oświadczenia podpis w protokole taki, Karolina z Selegierów Gosiewska.

Correctum Regent Grodz. Wileń. Jozef Bohusz.

Takowe oświadczenie może Redakcyja w Kuryerze Lit. umieścić. Józef Horodeński Sędzia Grodz. Wileń.

Sądy Exdywizorskie.

3 Na skutek dekrety remissyjnego Sądu Ziem. Ptu Brzeskiego w dniu 30 marca ter. 1821 roku w sprawie między WJP. Tomaszem Krasowskim b. Sędzią Gran. Brzeskim i jego kredytarami zapadłego, taxę i exdywizyą dziedzicznego jego ma-

jątku Klenik w pcie Brzes. leżącego pomiędzy tychże kredytorów uznawającego. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski z osob niżej wyrażonych złożony, na dzień 20 terażn. mca apryla a. fundum rzeczzonego majątku przybywszy, jurysdykcyą swoją rozpoczął; a kolejną w dniu dzisiejszym wszelki majątek W. Krasowskiego z pod władania jego i tradycyow wyiawszy, w swoje zawiadywanie zajął, i od siebie administratora ustanowił, wymiar geometryczny majątku Klenik nakazał, z inwentowanie tego majątku jednemu członkowi z koła swego poruczył, komportacyą ruchomego majątku na rejestrze a wszelkich dokumentów in natura samemu W. Krasowskiemu dla wyświecenia wszelkich jego funduszów, tudzież komportacyą wszelkich dokumentów jego kredytorom dla zmasowania długów na dzień 16 marca v. s. terażniejszego roku przed aktami Ziem. Brzes. naznaczył, i wolną oney persystencyą do wutygodniową zastrzegł, w końcu jurysdykcyą swoją do dnia 16 junii v. s. terażn. roku odroczył. W którym terminie Sąd Exdywizorski śpiesznie rozdziałem majątku Klenik pomiędzy W. Krasowskiego wierzycieli zaimie się, oczem jak również o zapowiedzianej dla wszystkich nieprzychylnych kredytorów i pretensorów ammissyi Sąd Exdywizorski zawiadamiając, wzywa wszystkich kredytorów i pretensorów masy W. Tomasza Krasowskiego, aby z swojemi pretensyami w Sądzie niniejszym na dzień w górze rzeczony jawili się. Dat 1821 roku dnia 21 apryla v. s.

Józef Wygonowski P. Z. Brzeski Exdywizor.
Tomasz Podgórski Pisarz Ziem. Brzez. i Exd.
Ignacy Błażewicz b. Prezyd. Grodz. Brasł. Exd.
Karol Karczewski adwokat sub. Brzes. Reg. Exd.

P o z e w.

3. ALEXANDER I. Samowładnący całą Rosyją etc. etc. etc.

UUr. Danielowi Buczyńskiemu Podkom. Zaw. do aresztu zaś Domicelli Pieńkowskiej i dalszym sukcesorom Michała Pieńkowskiego odpowiednikiem pozwu loco peragende executionis przed Sądem Ziem. Zawileyskim na kadencyą przysłał juniową wyniesiony z instancyi Starozakonnych Wulfa i Feygi Hirszowiczów obywateli miasta Święcan, przez awizacyą Kur. Lit. ogłaszający się w prośbach o warowaniu locum standi i dekret niestanny marca 21 d. idącego roku z lukrai ni B.D. i W. zapadły, o zaskutecznienie uprzednich prośb, osądzenie expensow i oparcia tego wszystkiego na funduszu obżal. Podkom. z rzeczy mienia debitora kapitału, z wolną poprawą tej żatoby.

1821 kwietnia 6 Woźny świadcze, iż z tym pozwem dwie kopie zgodne w sprawie Star. Zak. Wulfa i Feygi Hirszowiczów kupców Święciańskich przed Sądem Ziem. Zawileyskim loco per agende executionis na roki Sto Troieckie wyniesionego jedną JW. Danielowi Buczyńskiemu Podkom. oczewisto w Łyntupach podałem, drugą W. Domicelli Pieńkowskiej i dalszym sukcesorom zmarłego Michała Pieńkowskiego jako nie mającym ziemney posiadłości do drzwi sądowych w mieście poltm Święcianach w Zawileyskim przybiłem i areszt na nowo u tegoż Buczyńskiego na sumnę Pieńkowskiego uprzednia założony ponowiłem. Józef Józefowicz Woźny Sądowy Zawileyski.

Roku 1821 apryla 6 dnia przed aktami Grodz. ptu Zawileyskiego stawając osobiście JPan Woźny wyżej podpisujący się niniejszy pozwem zeznał. Przyjąłem Regent Ludwik Raximowicz.

Powyższy pozwem może bydz umieszczony w Kur. Lit. poświadczam. Kazimierz Grochowski Pisarz Grodz. Zaw.